

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. június hó 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A befolyással üzérkedés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. évi február hó 19. napján kihirdetett 11.B.1094/2011/32. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét befolyással üzérkedés büntetében (Btk.299. § (1), (2) bekezdés a) pont) állapította meg és ezért 2 évi szabadságvesztés büntetésre és a tolmács foglalkozástól 5 évi eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 év 6 hónapi próbaidőre felfüggesztette. Végrehajtásának elrendelése esetén börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy ez esetben legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett végrehajtás esetére az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére jelentett be fellebbezést, a büntetés súlyosítása és a büntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése érdekében.

Álláspontja szerint a törvényszék nem adta kellő és helytálló indokát, hogy a középértéktől lényegesen eltérve miért szabott ki a törvényi minimummal egyező szabadságvesztés büntetést és miért látott lehetőséget annak próbaidőre történő felfüggesztésére.

A vádlott és védője felmentésért jelentettek be jogorvoslatot.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést írásbeli átiratában fenntartotta és indítványozta a súlyosító körülmények kiegészítését is.

A vádlottal szemben hosszabb tartamú, végrehajtandó, szabadságvesztés kiszabását és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását indítványozta.

A másodfokú eljárásban a Debreceni Ítéltábla az Országos Bírói Hivatal elnökének 59/2014. (II.11.) OBHE számú határozata alapján járt el.

Az ítéltábla a minden irányú fellebbezések folytán a törvényszék ítéletét a Be.348. § (1) bekezdése alapján a Be.361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta. A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője nem kívánt részt venni.

A védő a nyilvános ülésen az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását kérte. Elsőnként a vádlott vallomásának elfogadásával felmentését indítványozta, másodlagosan a büntetés enyhítését.

A vádlott hangsúlyozta, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, mert volt barátja és üzletfele személyes bosszúja miatt került sor vele szemben büntetőeljárásra, mivel bizonyos kínai üzletköröknek nem tetszett, hogy az elmúlt 20 évben a hatóságoknak tolmácsolt.

Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

Az általa megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, így az ítéltábla a Be.351. § (1) bekezdésére figyelemmel felülbírálata során irányadónak tekintette.

A vádlott az eljárás során bűnösségét nem ismerte el. Védekezését az elsőfokú bíróság igen körültekintően vizsgálta. Valamennyi számba jöhető információval bíró tanút kihallgatott, vallomásaikat igen részletesen elemezte, összevetve a vádlott védekezésével és a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal, így az okirati bizonyítékok adataival is.

Okszerűen vetette el a vádlott védekezését és azon védői érvelést, mely szerint a vádlottat csapdába csalták.

A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Törvényes a vádlott bűnösségére levont következtetés. A védelmi felmentésre irányuló jogorvoslat az első fokon eljáró bíróság bizonyítékokat értékelő mérlegelő tevékenységét támadja, ezért a megalapozott tényállásra tekintettel a Be.351. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Helyes a vádlott cselekményének jogi minősítése is.

Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott cselekményének megítélésakor az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályokat alkalmazta és ennek indokát is adta.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta. Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség észrevételét is, miszerint a vádlott által elkövetett cselekmény alkalmas volt a munkaügyi hatóság és az adóhatóság tekintélyének a lejáratására a külföldi állampolgárok előtt.

Figyelemmel arra, hogy a külföldi állampolgárok által működtetett vállalkozások száma növekszik a cselekmény tárgyi súlyát társadalomra veszélyességét a vádlott e cselekménye növeli, így nyomatékos súlyosító körülményként érékelendő a vádlott terhére. Az ítélet tábla ugyancsak egyetértett az ügyészi állásponttal, miszerint az első fokon eljáró bíróság a büntetés kiszabása során nem utalt a középértékes szabályra, amely jelen esetben 5 év lett volna, ugyanakkor az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetési tételkeret alsó határát elérő szabadságvesztés elegendő a büntetési célok hatályosulásához és annak törvényi maximumhoz közelítő felfüggesztése is elegendőnek mutatkozik.

A másodfokú bíróság az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatát nem találta alaposnak, de nem volt lehetőség a büntetés enyhítésére sem.

A büntetés kiszabása során az ítélet tábla osztotta a törvényszék álláspontját.

A büntetlen előéletű vádlottal szemben a másodfokú bíróság álláspontja szerint is elegendő a törvényi minimum szerinti 2 évi szabadságvesztés alkalmazása, s nem indokolt a Btk.80. § (2) bekezdésben írt középérték alkalmazása, attól eltérés indokolt. A fokozatosság elvére, valamint a közel 4 éves időmúlásra tekintettel nem kifogásolható a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának a törvényi maximumhoz közeli felfüggesztése sem. A foglalkozástól eltiltás 5 évi tartamban történő meghatározása ugyancsak kellő visszatartással bír, hiszen alapvetően érinti a vádlott egzisztenciális helyzetét, megélhetését.

Az ítélet tábla úgy találta, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés összehatásában a generális és speciális prevenció elveinek megfelel, ezért a törvényszék ítéletét helyes indokai alapján a Be.371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2014. június 25.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja

Záradék: A Fővárosi Törvényszék II.B.1094/2011/32. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével a 2014. június 25. napján jogerős és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke